

R O M Â N I A
TRIBUNALUL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 103 VF

Ședința publică din
Completul compus din:

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta A.F. T și pe pârâta D.G.F.P. -, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns părțile, reclamanta reprezentată de avocat, , iar pârâta D.G.F.P. prin consilier juridic C

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează faptul că pârâta a depus la dosar obiecțiuni la raportul de expertiză, după care;

Apărătorul reclamantei învederează instanței că a studiat obiecțiunile la raportul de expertiză, pe care ie apreciază ca fiind apărări pe fondul cauzei.

Tribunalul respinge obiecțiunile formulate de pârâta D.G.F.P., având în vedere că de fapt sunt susțineri pe fondul cauzei, fiind invocate anumite texte de lege pe care instanța le va avea în vedere la soluționarea cererii.

Reprezentanții părților, pe rând, arată că nu mai au alte cereri sau excepții de formulat în cauză.

Tribunalul, luând act că nu mai sunt alte cereri sau excepții, constată cercetarea judecătorească terminată, cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul reclamantei, avocat , solicită admiterea cererii, iar pe cale de consecință, anularea Deciziei nr. și a Deciziei nr. emise de D.G.F.P. a, precum și a Raportului de inspecție fiscală încheiat la 31.05.2007, având în vedere probatoriul administrat în cauză. Solicită omologarea raportului de expertiză, unde se arată ca, în mod eronat și de neînțeles au considerat cheltuielile în sumă de RON efectuate cu înființarea culturilor în toamna anului 2004, ca nedeductibile anului 2004, ele fiind aferente și deductibile din veniturile aferente anului 2005. Cheltuielile fiind făcute cu înființarea culturilor în toamna anului 2004, ele fiind deductibile anul următor.

Mai arata că, în baza prevederilor legale, reclamanta, A.F. , în baza veniturilor și cheltuielilor înregistrate în contabilitatea condusa în partida simplă, rezulta ca în anul 2004 a înregistrat pierdere și nu a avut venit impoyabil, astfel că nu s-au adus pagube la bugetul de stat. Pentru aceste motive, solicita admiterea acțiunii, anularea celor doua decizii contestate și a raportului de inspecție fiscală.

Reprezentantul D.G.F.P. consilier juridic C solicită respingerea acțiunii, pentru neîndeplinirea dispozițiilor art. 52 alin.1 și 2 din Codul fiscal, având în vedere că exercițiul financiar sau anul fiscal corespunde cu anul calendaristic, conform an. 44

din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, urmând să se mențină măsurile dispuse prin raportul de inspecție fiscală.

Dezbaterile declarându-se închise, cauza rămâne în pronunțare.

După deliberare.

TRIBUNALUL

Asupra contenciosului administrativ dedus judecării:

în data de 19.09.2007 sub nr.pe rolul acestei instanțe s-a înregistrat acțiunea reclamantei prin care a chemat în judecată pârâta D.G.F.P. pentru anularea deciziei nr., decizia nr și raportul de inspecție fiscală încheiat la această dată de către pârâți, cu cheltuieli de judecată.

în motivare, petenta arată ca urmare controlului fiscal s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 31.05.2007 prin care s-a stabilit în mod eronat impozit pe venit și accesorii în sumă totală de RON din care impozit pe venit RON și accesorii RON pentru contribuabilii

în baza prevederilor legale, cheltuielile (producția neterminată) cu înființarea culturilor în toamna anului 2003 sunt deductibile în anul 2004 și sunt aferente veniturilor anului 2004 și ca atare Asociația familială „T”, în baza veniturilor și cheltuielilor înregistrate în contabilitatea condusă în partida simplă rezultă că în anul 2004 a înregistrat pierdere și nu a avut venit impozabil.

Prin întâmpinare, pârâta organ de control consideră că interpretarea dispozițiilor din codul fiscal, au fost corecte și solicită respingerea acțiunii.

La cererea reclamantei s-a efectuat o expertiză contabilă la care nu s-au adus obiecțiuni, cele prezentate de pârâtă fiind de fapt apărări de fond.

Tribunalul, examinând cererea, actele depuse în raport de lucrarea contabilă omologată și însușită, constată acțiunea reclamantei A.F. T

Inspecția fiscală a verificat perioada 01.01,2004 -31.12.2006 privind impozitul pe venit pentru 2004-2005 și a constatat diferențe în sumă de lei, ce consta în faptul că nu au fost diminuate cheltuielile aferente anului fiscal 2004 cu cheltuielile privind producția neterminată (cheltuielile cu sămânța degrâu, motorină și îngrășămintele necesare pentru înființarea culturii anului 2005), încălcându-se prevederile Lg.571/2003 R, art.72, al.3.

La sfârșitul inspecției fiscale rezultă un venit net anual impozabil, stabilit suplimentar în sumă de lei, din repartizarea căruia pe fiecare membru a3 asocierii, rezultă o diferență de impozit pe venit pe fiecare plătitor, de lei pentru care s-au calculat câte lei accesorii.

Actele de control fiscal sunt contestat de A.F. T prin cei doi asociați, pe motiv că nu s-au luat în calcul cheltuielile deductibile aferente anului fiscal 2004, în sumă de RON, invocându-se eronat prevederile art.72 al.3 Lg.571/2003, republicată.

Expertiza ,însușită de instanță, stabilește la pct.l că toate documentele contabile (facturi fiscale, bonuri fiscale) privind veniturile și cheltuielile aferente realizării

veniturilor din anul 2003 și 2004 au fost înregistrate de A.F. T în registrul de încasări și plăți în ordine cronologică.

Totodată, din centralizatorul facturilor de cumpărări semințe, îngrășăminte chimice, carburanți și lubrifianți, etc necesare înființării culturilor din toamna anului 2003 pentru anul 2004 reiese că AF T înregistrat cheltuieli cu înființarea culturilor în toamna anului 2003 ce sunt aferente veniturilor realizate în anul 2004 în sumă totală de RON.

În raport de aceste evidențe, expertul răspunde la obiectivul 3, pag.49 că motivația organului fiscal de referire la art.72, al.3 Lg.571/2003 republicată nu este legală întrucât aceste dispoziții alte categorii de venituri agricole ale căror venituri nete se stabilesc pe bază de NORME DE VENIT și nu pentru venituri din agricultura ale căror venituri nete impozabile se stabilesc pe baza datelor reale rezultate din evidența contabilă în partida simplă, în condițiile art.49 din Lg.571/2003 nemodificată, cu valabilitate pentru anii fiscali 2004 și 2005.

În continuare se arată ca pentru cheltuielile deductibile înregistrate în anul fiscal 2004 pentru înființarea culturilor agricole ale anului 2005, pentru care au stabilit diferențe de venit impozabil de lei cu impozit pe venit de lei și accesorii aferente de lei, expertiza contabilă consideră ca legală majorarea cheltuielilor deductibile fiscal pe anul 2004 cu suma de lei ce reprezintă cheltuieli privind producția neterminată înregistrată în toamna anului 2003 (cheltuieli cu sămânța de grâu, motorină și îngrășămintele necesare, etc, pentru înființarea culturilor aferente veniturilor anului 2004.

Prin majorarea cheltuielilor deductibile fiscal cu suma de lei reprezentând cheltuieli efectuate în toamna anului 2003, cu înființarea culturilor aferente veniturilor anului 2004, AF a înregistrat pierdere și ca atare nu a creat prejudiciu bugetului de stat reprez. impozit pe venit în anul fiscal 2004.

Susținerea pârâtei din notele intitulate „Obiecțiuni”, fila 72 dosar, cu referire la pct.2 din expertiză nu pot fi însușite de instanță, deoarece în cauză este vorba de categorii de venituri agricole ale căror venituri nete impozabile se stabilesc pe baza datelor reale evidențiate contabil, asupra cărora nu s-au înregistrat contradicții. Anul fiscal impozabil trebuie să reflecte venitul net deci atât veniturile brute cât și cheltuielile. Precizează că în speță, e vorba de cheltuieli privind producția neterminată înregistrată în toamna anului 2003 pentru înființarea culturilor aferente veniturilor din anul 2004, corect a reținut expertul că nu s-a creat prejudiciu bugetului de stat în 2004.

În atare condiții nu are rost o precizare suplimentară din partea expertului, care a argumentat cu calcule lipsa prejudiciului.

În consecință, în raport de susținerile menționate tribunalul va admite ca fondată acțiunea și va dispune anularea celor două decizii din 31.05.2007 cât și raportul de inspecție fiscală din aceea dată 31.05.2007.

Întrucât prin încheierea din 15.11.2007 s-a pus în vedere reclamantei să consemneze

diferența onorariu expert în sumă de 400 lei, obligație pe care nu a satisfăcut-o în temeiul art.213 al.2 Cod pr. civilă reclamanta va fi obligată să achite suma către Biroul de expertize judiciare, cu titlul arătat.

La cerere, conform art.274 Cod pr. civilă urmează a obliga pârâta către reclamantă la plata sumei de 400 lei onorariu expert achitat deja. Văzând și disp. art.312 Cod pr. civilă, 20 Lg.554/2001.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta A.F. T în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P.

Dispune anularea deciziei nr., decizia nr. emise de DGFP și Raportul de Inspecție Fiscală

în temeiul art. 213 al.2 Cod pr. civilă obligă reclamanta să achite Biroului de expertize judiciare Ialomița suma de lei , reprezentând diferență onorariu expert.

Obligă pârâta către reclamantă la lei cheltuieli de judecată. Executorie cât privește obligarea la plata diferenței onorariu expert. Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică,azi 29.11.2007. PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,